

Sygn. akt IV CSK 334/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa M.P. i W.S.
przeciwko S.S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 października 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany S.S. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 października 2016 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Rozstrzygnięcie przedstawionego w skardze kasacyjnej zagadnienia prawnego pozostaje bez związku ze sprawą, gdyż w zaskarżonym wyroku Sąd II instancji uznał, że pozwany nie wykazał, aby poniósł wydatki na substrat zachowku, a zgłoszone przez niego wnioski uznał za spóźnione w świetle art. 207 §6 k.p.c. W skardze nie znajduje się w ogóle wywód wskazujący, że istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości a także, dlaczego skarga jest oczywiście uzasadniona. W sytuacji, gdy skarżący wskazuje, że sprawa wymaga zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, to pozbawione logiki jest jednocześnie twierdzenie, że zaskarżony wyrok zawiera takie uchybienia, które mogą być dostrzeżone bez prowadzenia pogłębionego wywodu prawnego. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd

Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw